

Poetisk råstyrke

Om Mia Willaumes billedunivers

Som Cobra-kunstnerne og utallige andre gennem tiden er også Mia Willaume inspireret af børns tegninger og malerier. I modsætning til så mange andre er det imidlertid hele registeret, hun spiller på. Ser man på børns kunstneriske frembringelser, er det hele ikke kun et lille hus med et æbletræ og en flagstang, drivende skyer på en blå himmel og en smilende gul sol. Børn er også meget påvirkede af det, de ser i fjernsynet foruden de rent personlige problemer, de må have og tit og ofte sniger der sig truende motiver ind i billederne. Billeder, som nu ikke kun bliver glade og uskyldige, men alvorlige på en måde, der virkelig rører hjertet.

Det er denne komplekse del af børnenes motivverden, som Mia Willaume tager ind i sin kunst og sætter sammen med mere umiddelbare udtryk for leg og glæde. Resultatet er et meget personligt maleri, hvor barndomserindringer blander sig med erfaringer fra voksenlivet på en måde, vi aldrig kommer til at forstå et hundrede procent, men som vi ikke desto mindre sagtens kan relatere til, fordi vi jo også bærer rundt på en masse vraggoods fra hukommelsens lager.

Også rent udtryksmæssigt er Mia Willaumes malerier en blanding af noget uskyldigt og noget mere alvorligt. De store lærreder er bearbejdet med spontane og kraftfulde penselstrøg, malingen driver og mørke, truende farver konfronterer passager med varme, glødende kulører. Rent fysisk har malerierne været udsat for forskellige indgreb, så overfladen fremstår som alt andet end glat og nærmest får en reliefagtig og collageagtig karakter. På den måde får Mia Willaume gjort sine billeder meget mere spændstige, rå og dynamiske i udtrykket uden at give afkald på de kompositionelle kvaliteter.

Det er tydeligt, at vi med Mia Willaume har med en kunstner at gøre, som konstant udfordrer sig selv. Hvor hendes tidligere malerier er meget imødekommende, venlige og humoristiske, er hendes nye billeder mere komplekse i både tonen og udtrykket. Ikke sådan at forstå, at de pludseligt er blevet pessimistiske eller præget af angst. Hvad der derimod er helt sikkert, er, at de er blevet mere maleriske og mere sikre rent kompositionelt, samtidigt med, at de spiller på et større følelsesregister. Udtryksmåden med inspirationen fra børnetegninger er den samme som før, men malerierne er nu mere realistiske, nuancerede og spændingsfyldte. For beskueren er der simpelthen kommet mere for både øjet og for indbildningskraften og man får virkelig lyst til at gå på opdagelse i det mangetydige billedunivers.

Med sin vilje til at tage fat på de rent maleriske problemstillinger og med en motivverden, som er både personlig og vedkommende, vil Mia Willaume blive en rigtig spændende kunstner at følge i de kommende år. Hun har det mod, der skal til.

Tom Jørgensen, redaktør af Kunstavisen, Bachelor i Kunsthistorie